

РЕКОМЕНДАЦІЇ щодо виховання дітей

Повірте в неповторність своєї дитини, у те, що вона – єдина, унікальна, не схожа на жодну іншу і не є Вашою точною копією. Тому не варто вимагати від неї реалізації заданої Вами життєвої програми і досягнення поставленої Вами мети. Дайте їй право прожити своє власне життя!

Дозвольте дитині бути собою, зі своїми вадами, вразливими місцями та чеснотами. Приймайте її такою, якою вона є. Підкреслюйте її сильні властивості.

Не соромтеся виявляти свою любов до дитини, дайте їй зрозуміти, що любитимете її за будь-яких обставин.

Не бійтесь „залюбити“ своє маля: саджайте його собі на коліна, дивіться йому в очі, обіймайте та цілуйте, коли воно того бажає.

Обираючи знаряддя виховного впливу, вдавайтеся здебільшого до ласки та заохочення, а не до покарання та осуду.

Намагайтеся, щоб Ваша любов не перетворилася на всездозволеність та бездоглядність. Встановіть чіткі межі дозволеного (бажано, щоб заборон було небагато – лише найголовніші) і дозвольте дитині вільно діяти в цих межах. Неухильно дотримуйтеся встановлених Вами заборон і дозволів.

Намагайтесь впливати на дитину проханням – це найефективніший спосіб давати їй інструкції. Якщо прохання не виконується, треба переконатися, що воно відповідає віковій й можливості дитини. Лише тоді можна вдаватися до прямих інструкцій, наказів, що буде досить ефективним для дитини, яка звикла реагувати на ввічливі прохання батьків. І тільки в разі відвертого непослуху батьки можуть думати про покарання. Цілком зрозуміло, що воно має відповідати вчинку, а дитина має розуміти, за що її покарали.

Краще взагалі не карати, ніж карати запізно. Запізнілі покарання нагадують дитині про колишнє, перешкоджають їй змінитися.

Не забувайте, що шлях до дитячого серця пролягає через гру. Саме у процесі гри Ви зможете передати необхідні навички, знання, поняття про життєві правила та цінності, зможете краще зрозуміти одне одного.

Частіше розмовляйте з дитиною, пояснюйте їй незрозумілі явища, ситуації, суть заборон та обмежень. Допоможіть їй навчитися висловлювати свої бажання, почуття та переживання, тлумачити поведінку свою та інших людей.

Для того, щоб показати віру в дитину, батькам слід мати мужність і бажання для того, щоб: забути про її колишні поразки; допомогти їй переконатися, що вона впорається; дати можливість розпочати „з нуля“, з огляду на те, що батьки вірять у неї, у її спроможність досягти успіху; пам'ятати про успіхи і повертатися до них, а не до помилок.

